

[Hanne Severinsen]

For at sikre en bæredygtig udvikling i landbruget må vi se på mange forhold. En fortsat jordfordeling, der sikrer bedre arrondering i forhold til gårdene, udvikling i landbrugets struktur og grøn braklægning kan også være skridt på vejen.

Hvad angår brugen af plantebeskyttelsesmidler, har udbredelsen af grønne marker, specielt vintersæden, gjort det mere nødvendigt at sprøjte. Også her er der brug for forskning og udvikling, så vi får mere resistente planter, mere hensigtsmæssige sædskifter, der giver mindre angreb fra skadedyr, svamp og skimmel, og det kræver også efteruddannelse.

Vi skal arbejde hen imod, at plantebeskyttelsesmidlerne bliver miljømæssigt forsvarlige, en udvikling, som allerede er i gang. År for år erstattes egentlige giftstoffer med uskadelige midler til gavn for naturen. Der foregår en stor omstillingsproces, og vi er midt i den, og det plejer landmændene at være gode til, hvis de gøres til medspillere i stedet for modspillere.

Venstre ønsker, at vi bevarer landbrugets indtjeningssevne. Dansk landbrug indtjener 49 mia. kr. i eksportindtægter. Det har hele samfundet hårdt brug for, og med den befolknings-eksplosion, som vil foregå i de kommende år i den tredje verden, vil der måske også være mangel på fødevarer som et af de store problemer i næste århundrede.

Dansk landbrug er forud på en lang række områder. Der produceres rene produkter, som kan klare sig i eksporten på krævende markeder, f.eks. i USA og Japan, hvor man stiller høje veterinære krav. Den linje skal vi udbygge, og når det gælder økologisk landbrug, skal vi også sørge for, at det vinder frem i det omfang, forbrugerne ønsker det.

Den miljøindsats, som kommuner, industri og landbrug allerede har gjort, er begyndt at give resultater. Det giver os håb om, at vi i de kommende år i det nære farvand kan komme til at opleve renere vand. Men vi har ikke kunnet forhindre, at andre lande omkring os fortsat udleder både næringsstoffer og det, der er værre. Derfor er det særdeles vigtigt, at vi fortsat forstærker indsatsen internationalt. Vi skal gå foran i EF, og vi har god grund til at gøre det, når vi er nået så langt i forhold til de andre.

Men specielt når det gælder Østeuropa, dukker der i kølvandet på den nye ytringsfrihed den ene rystende beretning efter den anden op.

Det er noget, der giver os overvejelser om, at vi måske skulle investere vores miljøkroner også i Østeuropa.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg tror, at det helt rigtige er, at vi laver denne konsensuskonference, og at vi så lader erhvervet og erhvervsministeriet om at udarbejde en handlingsplan for bæredygtig udvikling i lighed med, hvad Trafikministeriet og Energiministeriet har gjort på deres områder.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg lyttede meget opmærksomt til fru Hanne Severinsens ordførertale. Der var én eneste ting, der manglede i den ordførertale, medmindre jeg er blevet stærkt svækket på mine hørevner på det seneste, og det var, at fru Hanne Severinsen fastholdt udvaskningsmålsætningen, sådan som den er fastlagt i vandmiljøplanen. Ellers har den måske gemt sig et eller andet sted inde bagved.

Derfor vil jeg gerne spørge, om fru Hanne Severinsen ønsker, at udvaskningsmålsætningen, sådan som den er fastlagt, stadig væk skal være gældende, eller om man skal holde op med at opstille målsætninger.

Så vil jeg gerne bede om fru Hanne Severinsens kommentarer til miljøministerens meget glasklare konstatering denne gang, citeret fra pressemeddelelsen, vedrørende redegørelsen, hvor der står, jeg citerer:

»Målet kan med de anvendte virkemidler hverken nås i dag, inden tidsfristens udløb i 1992 eller i år 2000. Det kan hverken landbruget eller andre leve med«, siger miljøministeren.

Jeg vil gerne bede om den kommentar fra fru Hanne Severinsen. Er fru Hanne Severinsen enig i de betragtninger, miljøministeren er kommet med her, og som jo er de bærende i redegørelsens første halvdel?

Må jeg så godt lige spørge fru Hanne Severinsen: Er det således, at man overhovedet ikke må begynde at diskutere afgiftsstyring inden for landbruget, eksempelvis med hensyn til kunstgødningsafgifter? Er det stadig væk således, at vi skal pådømmes, at vi alle sammen går og tror, at der er en direkte sammenhæng mellem kunstgødningsforbruget og udvaskningstallene? Hvem har i givet fald hævdet det af de talere, der har været på talerstolen indtil nu, eller i